

- Litt surt å dø! RAPPORT FRA NBF SOMMERLEIR (v. J.Brakstad)

”Jeg er bare 15 år, så det hadde vær litt surt å dø nå!” sier Cecilie Sterner og skotter en smule bekymret mot toppen av en ca. 20 meter høy kran. Å beskrive selve døden som ”litt sur” vitner om en innstilling som alle har noe å lære av.

Cecilie var bare en av mange NFFAere som deltok på Norsk Blindeforbund (NBF) sine leire denne sommeren. Både minileiren, barneleiren og ungdomsleiren hadde flere deltakere med albinisme og de fleste var medlemmer i NFFA. Det virket som om de storkoste seg i hverandres selskap og de lot til å søke sammen ganske ofte.

Dette førte til at de, etter hvert, ble omtalt som ”albinogjengen”, en gruppe som ikke manglet indre solidaritet. Jeg tolker dette som et tegn på et behov for samvær med andre i samme situasjon, og det kunne tyde på at dette fremkalte en helt spesiell stemning.

- En avslappet atmosfære hvor

selvironi og spøker på egen bekostning satt like løst som colten i det ville vesten. Og vi skal heller ikke stikke under en saloonkrakk at det ikke var fritt for at romantiske og amorøse vibrasjoner fikk spillerom, særlig på ungdomsleiren.

- Ellers var det mange spennende aktiviteter å velge mellom på alle tre leirene, så det ble ikke sofasitting på noen. Man hadde båtkjøring, tubekjøring, rappellering, mopedkjøring (!), overnattingstur, kanopadling, og tur til tusenfryd, bare for å nevne noe. Og på ungdomsleiren hadde man en diger kran som man kunne bli firt ned fra og oppleve fritt fall, en nervepirrende aktivitet mange satte pris på og som fremprovoserte mange personlige seire.

LYSLUGGENPORTRETTET

Utklipp fra en sommerreportasje om NFFA styremedlem Jørgen Søvisdal i Agderposten 23.06.04:

”MOPEDEN GULL VERDT FOR JØRGEN”

”Jørgen Søvisdal kjører moped. Hvis han hadde fulgt Ekvator i stedet for Kverveveien, ville det blitt mange turer rundt jorden. Sola skinner, sauene beiter; Jørgen kommer ut på trappa til den store gårdsbygningen sin i Kverve. Han skygger godt rundt øynene med begge hender. Det er vanskelig å se hvem som kommer på besøk når sola blander og en er født med albinisme. Men bonden på Søvisdal har på en imponerende måte, med vilje og pågangsmot, lært seg å leve med handikappet. (...)

- At jeg har lyst hår, har aldri plaget meg men synet er et problem. Siden Jørgen Søvisdal ikke kunne ta førerkort for bil, ble løsningen å å over fra sykkel til moped. Mopeden har vært hans uadskillelige følgesvenn i 33 år. (...)

- Du kjører moped i all slags vær? – Ja, men jeg er blitt mer pysete med årene. En gang, det var midt i desember, dro jeg til Dølemo på et møte. Det hadde snødd hele dagen, men da jeg kjørte heimover sent om kvelden, viste gradestokken 15 kuldegrader. Det var en gørrsur tur. Fingrene ble så stive at jeg så vidt fikk tatt dørnøkkelen opp av lomma

da jeg skulle låse meg inn heime. (...)

Det er travelt for en bonde som høster gras på flere eiendommer i bygda. Men en overnattingstur til gamle skolevenner på Jæren, kan det kanskje bli – utpå sommeren.

- Du er stø i trafikken, selv med redusert syn?

- Jeg tar visse forholdsregler og kjører aldri nær veikanten. Og jeg

har lært meg en del knep, spesielt i bytrafikken. I skifte mellom lys og skygge må jeg være ekstra forsiktig.

- Din favoritt moped?

- Jeg hadde en Tempo Corvette, som jeg kjøpte i 1977. Den kjørte

jeg 42 000 km med, forteller Jørgen. Før han skynder seg bort til slåmaskinen. Den trenger en liten reparasjon.

Høyonna er arbeidskrevende, men døgnet har 24 timer, og bonden på Søvisdal er en utholdende og tålmodig mann.”

MEDLEMSUNDERSØKELSEN 2004

Medlemsundersøkelsen 2004 er en spørreundersøkelse som er utført blant medlemmene i NFFA. Sammendrag av resultatene fra undersøkelsen kommer her i Lysluggen, første del var i forrige nummer. Resultatene i sin helhet kan fås ved henvendelse til sekretariatet

(Her på nettsiden www.albinisme.no finner du resultatene fra medlemsundersøkelsen i menyen)